व्योम्नोऽब्दमिति व्योमादीनांचतुर्णांचतुरोमलान्शरदहरत् आश्रमिणांचतुर्णांकृष्णेजाताभक्तिर्यथाऽशुभमसुखंहरति तथाहि ब्रह्मचारिणोगुर्वर्थोदकाहरणकष्टंयथाभक्तिर्हरति तयापूर्णस्यतेनानुपयोगात् गुरुभिरपिकृतार्थस्यतस्यानियोगात् एवंव्योम्नोऽब्दंशरज्जहार यथाच गृहिणोऽपत्यादिसांकर्यंभक्तिर्हरति विविक्तवासरुच्युत्पत्तेः तथाभूतानांशाबल्यंसांकर्यंशरत् वर्षासुवृष्टिभियासंकुलानिवसंति यथाचवनस्थस्यमलधारणक्लेशंभक्तिर्हरतिएवंभुवःपंकंशरत् यथाचयतीनांकामादिवासनामलंश्रीकृष्णभक्तिर्हरति एवमपांमलंशरदिति ॥ ३४॥ त्यक्तैषणाः त्यक्ताःपुत्रवित्तलोकैषणायैस्ते ॥ ३५ ॥ गिरयइति अयंभावः नह्युपाध्यायाःकर्मविद्यामिवज्ञानिनोज्ञानामृतंसर्वतोवितरंति अपितुकृपयाक्वचिदेव एवं

व्योम्नोऽब्दंभूतशाबल्यंभुवःपंकमपांमलम्॥ शरज्जहाराश्रमिणांकृष्णेभक्तिर्यथाऽशुभम्॥ ३४॥ सर्वस्वंजलदाहित्वाविरेजुःशुभ्रवर्चसः॥ यथात्यक्तैषणाःशांतामुनयोमुक्तकिल्बिषाः॥ ३५॥ गिरयोमुमुचुस्तोयंक्वचिन्नमुमुचुःशिवम्॥ यथाज्ञानामृतंकालेज्ञानिनोददतेनवा॥ ३६॥ नैवाविंदन्क्षीयमाणंजलंगाधजलेचराः॥ यथायुरन्वहंक्षय्यंनरामूढाःकुटुंबिनः॥ ३७॥ गाधवारिचरास्तापमविंदन्शरदर्कजम्॥ यथादरिद्रःकृपणःकुटुंब्यविजितेंद्रियः॥ ३८॥ शनैःशनैर्जहुःपंकंस्थलान्यामंचवीरुधः॥ यथाहंममतांधीराःशरीरादिष्वनात्मसु॥ ३९॥ निश्चलांबुरभूत्तूष्णींसमुद्रःशरदागमे॥ आत्मन्युपरतेसम्यक्मुनिर्व्युपरतागमः॥४०॥ केदारेभ्यस्त्वपोऽगृण्हन्कर्षकादृढसेतुभिः॥ यथाप्राणैःस्रवज्ज्ञानंतन्निरोधेनयोगिनः॥ ४१॥ शरदर्कांशुजांस्तापान्भूतानामुडुपोऽहरत्॥ देहाभिमानजंबोधोमुकुंदोव्रजयोषिताम्॥ ४२॥ खमशोभतनिर्मेघंशरद्विमलतारकम्॥ सत्त्वयुक्तंयथाचित्तंशब्दब्रह्मार्थदर्शनम्॥ ४३॥

गिरयः शिवंनिर्मलंतोयंक्वचिन्मुमुचुःक्वचिन्न नपुनःप्रावृषीवसर्वतइति ॥ ३६ ॥ गाधेक्षुद्रेजलेचरंतीतितथातेमीनादयः अविंदन्लेभिरे॥ ३७॥ ३८ ॥ शनैःशनैरिति तत्रममतामिवपंकमहंतामिवआमतामपक्वतांजहुरिति ॥ ३९॥ आत्मन्युपरतेत्यक्तक्रियोमुनिरिवनिश्चलांबुःसएवव्युपरतागमः निवृत्तवेदघोषइवतूष्णीमभूदिति॥४०॥ केदारेभ्योबद्धशालिक्षेत्रेभ्योदृढैःसेतुभिरपोऽगृण्हन् ततःपरंवृष्ट्यभावात् प्राणैरिंद्रियैस्तन्निरोधेनइंद्रियप्रत्याहारेण॥४१॥ देहाभिमानजंबोधइवव्रजयोषितांमुकुंदइवचेत्यर्थः॥४२॥ शरदाविमलातारकायस्मिन्नत् शब्दब्रह्मणोवेदस्यार्थान्पूर्वोत्तरमीमांसानिर्णीतान्दर्शयतीतितथातद्वत्॥४३